

अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पुष्पभंगः पुष्पसंमर्दः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपाकर्तुं दातुं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ इत्यारण्यके
 बृहदश्वउवाच अथतांब्युषितोरात्रिनलोराजास्वलंकृतः ॥ वैदर्भ्यासहितः कालेददर्शवसुधाधिपं ॥ १ ॥ ततोभिवादयामासप्रयतः श्वशुरं नलः ॥ ततोनुदम
 यंतीचववंदेपितरं शुभा ॥ २ ॥ तंभीमः प्रतिजग्राहपुत्रवत्परयामुदा ॥ यथार्हं पूजयित्वा च समाश्वासयतप्रभुः ॥ ३ ॥ नलेन सहितां तत्र दमयंतीं पतिव्रतां ॥ ताम
 र्हणां नलोराजा प्रतिगृह्य यथाविधि ॥ ४ ॥ परिचर्यां स्वकांतस्मै यथावत्प्रत्यवेदयत् ॥ ततो बभूवनगरे सुमहान् हर्षजः स्वनः ॥ ५ ॥ जनस्य संप्रलुप्तस्य नलं दृष्ट्वा तथा
 गतं ॥ अशोभयच्च नगरं पताकाध्वजमालिनं ॥ ६ ॥ सिक्ताः सुमृष्टपुष्पाद्वाराजमार्गाः स्वलंकृताः ॥ द्वारिद्वारिचपौराणां पुष्पभंगोपकल्पिताः ॥ ७ ॥ अर्चितानि
 च सर्वाणि देवतायतनानि च ॥ ऋतुपर्णोपिशुश्रावबाहुकच्छद्भिर्ननलं ॥ ८ ॥ दमयंत्या समा युक्तं जलद्वेषे च नराधिपः ॥ तमानाय्य नलं राजा क्षमयामास पार्थिवं
 ॥ ९ ॥ सच तं क्षमयामास हेतुभिर्बुद्धि संमितः ॥ ससत्कृतो महीपालो नैषधं विस्मिताननः ॥ १० ॥ उवाच वाक्यं तत्त्वज्ञो नैषधं वदतां वरः ॥ दिष्ट्या समेतोदारैः स्वैर्भ
 वानित्यभ्यनंदत ॥ ११ ॥ किंचित्तु नापराधं ते कृतवानस्मि नैषध ॥ अज्ञातवासे वसतो मद्गृहे वसुधाधिप ॥ १२ ॥ यदि वाऽबुद्धिपूर्वाणि यदि बुद्ध्यापिकानि चित् ॥
 मया कृतान्य कार्याणितानि त्वं क्षंतुमर्हसि ॥ १३ ॥ नल उवाच न मे पराधं कृतवांस्त्वं स्वल्पमपि पार्थिव ॥ कृतेऽपि च न मे कोपः क्षंतव्यं हि मया तव ॥ १४ ॥ पू
 र्वं त्यपि सखामेसि संबन्धी च जनाधिप ॥ अत ऊर्ध्वं तु भूयस्त्वं प्रीतिमाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वकामैः सुविहितैः सुखमस्म्युषितस्त्वयि ॥ १५ ॥ न तथा स्वगृहे राजन्यथा तव
 गृहे सदा ॥ इदं चैव हयज्ञानं त्वदीयं मयि तिष्ठति ॥ १६ ॥ तदुपाकर्तुमिच्छामि मन्यसे यदि पार्थिव ॥ एवमुक्त्वा ददौ विद्यामृतुपर्णाय नैषधः ॥ १७ ॥ सच तां प्रतिज
 ग्राहविधिदृष्टेन कर्मणा ॥ गृहीत्वा चाश्वहृदयं राजन्भांगासुरिर्नृपः ॥ १८ ॥ निषधाधिपतेश्चापि दत्त्वा क्षहृदयं नृपः ॥ सूतमन्यमुपादाय ययौ स्वपुरमेव ह ॥ १९ ॥
 ऋतुपर्णं गते राजन् नलोराजा विशांपते ॥ नगरे कुंडीने कालं नातिदीर्घमिवावसत् ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि ऋतुपर्ण
 स्वदेशगमने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ बृहदश्वउवाच समासमुष्य कौंतेय भीममामं त्र्यनैषधः ॥ पुरादल्पपरीवा
 रोजगामनिषधान्प्रति ॥ १ ॥ रथेनैकेन शुभ्रेण दंतिभिः परिषोडशैः ॥ पंचाशद्भिर्हयैश्चैव षट्शतैश्च पदातिभिः ॥ २ ॥

पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥

उष्यवासंकत्वा ॥ १ ॥ २ ॥